

1892-11-08

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Generel kommentar:

Bogen, brevet omhandler, er Emil Hannovers kommende udgivelse "Maleren Christen Købke. En Studie i dansk Kunsthistorie", som udkom i 1893: Arbejdet med bogen er et centralt emne i hans og Rohdes brevvekslinger, særligt i sommeren 1892.

Afsendersted:

København

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Johan Rohde har læst Emil Hannovers manuskript til bogen om Christen Købke og indleder sit brev med en undskyldning for at have nølet med sin respons. Han kommenterer på stoffets disponering og anbefaler, at Hannover inkluderer et ellers slettet kapitel. Derudover roser han Hannovers stil, der er "velgjørende ædruelig paa en Tid, da det er Brug at vade i Superlativer".

TRANSSKRIFTION

d. 8 XI-92. Nyhavn 22

Kjære Ven!

Det skulde gjøre mig meget ondt, om De, som Deres Kone sagde, virkelig havde faaet den Forestilling, at jeg syntes mindre godt om Deres Bog.

Det er imidlertid forstaaeligt, om De har faaet den Forestilling; thi naar en god Ven laaner én et Manuskript, og det efter flere Dages Forløb ikke er læst, skjønt Læsningen kun tager et Par Timer, maa han jo let komme til at tro, at det ikke har interesseret videre ...

Jeg maa imidlertid bestemt protestere imod, at Deres Manuskript har nogen Skyld, naar De har ventet paa at faa det tilbage. —

Da jeg i de Dage var udsat for forskellige Forstyrrelser, havde jeg lagt det tilside for at kunne gennemlæse det, naar jeg en Aften fik Ro dertil. —

Sandheden er den, at Deres Bog har interesseret mig meget, — jeg har kun ønsket, at den

[2]

var lidt længere; om dette er en Fejl ved Bogen véd jeg ikke; men at det ikke er en Fejl ved Indholdet, vil De give mig Ret i.

Da jeg havde læst det første Kapitel fandt jeg nok, at De var Satans reserveret og kjølig, men efterhaanden som jeg læste videre, fik jeg et andet Syn, og jeg finder nu, at den valgte Stil netop er den rette, den, der passer til Emnet.

Den er ikke blot saa overordentlig ædruelig – velgjørende ædruelig paa en Tid, da det er Brug at vade i Su-

perlativer, naar man skal behandle en Person, man har Sympati for — men den er helt igjennem fin og nobel; og naar De i Midten af Bogen udtaler Deres varme Anerkjendelse for den gode danske Kunst virker denne meget stærkt, uden at der bruges overdrevne Midler.

Hvad Kapitlet om Italien angaar, saa havde jeg maaske nok ventet noget mere i quantitativ Henseende — som det er, finder jeg det baade smukt og rigtigt — men jeg havde nu efter Samtaler med Dem faaet den Opfattelse, at det skulde in[d]tage en mere betydelig Plads i Deres Bog; men at dette er jo ikke Deres men min

[3]

Fejl.

Skal jeg til Slut give Dem et Raad saa er det det, at De skal gjenoptage det refuserede Kapitel 3. Kjøbenhavn 1. det 2. gamle:

2 1) Fordi Arbejdet er gjort.

1 2) Fordi jeg synes, det hører med til Bogen.

3) Fordi det sikkert interessante Materiale, De har samlet, ellers kan gaa til grunde —

Hvad De siger om Grunden til, at det er strøget, forstaar jeg vel godt, men jeg synes, at det er

uheldig at være principfast i dette Tilfælde —

— naa forøvrigt er der jo allerede gjort et Brud

paa Princippet; Kapitlet om Italien er jo

ogsaa "milieu" —

Vær derfor artig og tag det med, jeg er sikker

paa at Deres Bog vil vinde derved, da det

nok er godt, og Bogen godt kan være lidt større.

—

Da De forleden Dag ringede paa min

Dør, stod jeg og var i Færd med at anlægge

[4]

et lille Billede og jeg var vistnok i det hele taget

lidt fraværende af den Grund. — at jeg da

ikke talte videre om Deres Bog, maa De ikke

tage for Ligegyldighed. — Jeg har haft stor

Glæde af at læse den — og har ikke læst den

kun som Stileretter.
Med venlig Hilsen Deres
Johan Rohde

—

Gjør nu Deres Kone og mig den Tjeneste
at indlægge i Deres Timeseddel "en Times
Motion i frisk Luft udenfor København".

J. 8 X - 92 - Nyhavn 22

Kjære Ven!

Det skæder jeg mig meget over, om De, som
Dens Kone sagde, virkelig havde faaet den Fortælling,
at jeg syntes mindre godt om Dens Bog.

Det er imidlertid forstaaeligt, om De har faaet
den Fortælling; thi naar en god Ven laaner en
et Manuskript, og der efter faar Dages Tilsid
ikke er læst, skjønt Læsningerne kun tager et Par
Times, naar han jo har kommen til at høre, at
det ikke har interesseret videre.

Jeg maa imidlertid bestemt protestere imod,
at Dens Manuskript har været stjålet, naar
De har været paa et faa det tilbage. —

Da jeg i de Dage var udsat for forskjellige
Forstyrrelser, havde jeg læst det Tilsid for at
kunne glemme det, naar jeg en Aften fik
Det tilbage. —

Sandheden er den, at Dens Bog har inter-
esseret mig meget, — jeg har kun ønsket, at den

er lidt længere; om deth er en Fejl ved Bogen
vid jeg ^{ikke}; men at det ikke er en Fejl ved Forfatteren,
vil De give mig Ret i.

Da jeg har læst det første Kapitel fandt
jeg nok, at De er Salans nærvær og kjærlig,
men efterhaanden som jeg læste videre, fik jeg et
andret Syn, og jeg fandt nu, at den valgte Stil endogså
er den rette, den, der passer til Emnet.

Den er ikke blot saa overordentlig skønfuld - religiøs og
skønfuld paa en Tid, da det er Døden at råde i Tem-
pelene, naar man skal behandle en Person, man
har Sympathi for - men den er helt igjennem fin
og nobel; og naar De i Moden og Bogen under-
lægger Dem denne Aars Kjærlighed for den gode Sankte
Lind vises denne meget stærkt, uden at det bringer
overborende Midler.

Om Kapitlet om Italia angaar, ser han
jeg maake nok rødt noget mere i quantitativ
Hensende - som det er, finder jeg det taale-
smidigt og rigtigt - men jeg har nu efter Sam-
taler med Dem faaet den Opfattelse, at det
skulde indtages en mere betydelig Plads; Den
Bog; men er deth er jo ikke Dem, men min

Tejl.

Skal jeg til Slut give Dem et Raad saa er det
det, at De skal opmønstre den regjersende Kap-
itel om Kjörmænds ^{3.}dr. gænder:

2. x/ Fordi Artijds er gjort.

1. x/ Fordi jeg synes, at det hører med til Dagen.

3/ Fordi det sikkert inders. mælt materiel, De
har samlet, men kan gaa til Grunde —

Men de siger som Grænden til, at det er strigt,
fortæller jeg vel godt; men jeg synes, at det er
uheldig at være principfast i borte Tilfælde —

— men forøvrigt er det jo allerede gjort et Brud
paa Principet; Kapitel om Italien er jo
ogsaa "milieu" —

Vas derfor alig og tryk det med, jeg er sikker
paa at De selv vil finde det godt, da det
er et godt, og Dagen godt kan være lidt større.

—

Da De forelskede sig migst paa min
Dag, stod jeg og var i Færd med at anlægge

„Lille Billede“ af mig var vistnok i det hele taget
lidt forvundet af den Gæst. — og jeg da
ikke talte videre om Dem Bg, men D. ind
tog for Ligebedjelighed. — Jeg var meget stor
Gæst af at have den — og har ikke hørt den
siden som Skrevet.

Med venlig Hilsen Dem

Johan Poulsen

Giv mig Dem Kom og mig i Tjeneste
og indlæg i Dens Timeseddel „en Times
Oration i frikt Luft udenfor København“.